

гр. Перник, 19.11.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело №788 по описа за 2013 г.** на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Венета Й.Х.,***, срещу **точка ***** от Приложение №2, на т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт е отказано подпомагане на жалбоподателката за собствения ѝ недвижим имот по реда на Закона за защита при бедствия и Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/. Твърди се, че акта е незаконосъобразен, тъй като изложените към него мотиви са неотносими към заявлението за подпомагане подадено от жалбоподателя. Искане се откаже да бъде отменен, като бъде определено обезщетение според действителните вреди и оценката им изготвена от експерти.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

1. По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателката В.Й.Х.*** е уведомена за постановения отказ на МКВП към МС, с писмо изх.№13/Д-1740 от 15.03.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на адреса на жалбоподателката на 01.04.2013 г. Подаването на жалбата е станало по пощата и е с пощенско клеймо от 03.04.2013 г., в този смисъл е спазен 14 – дневния законов срок относим към допустимостта на производството.

Разпращането на съобщения от Кмета на община Перник до лицата подали искане за подпомагане не е предвидено в чл.31 от ПОД на МКВП. Въпреки това уведомяването следва да се приеме за надлежно, тъй като макар да няма такова задължение с действията си кмета не е засегнал правата на гражданите, напротив довел е до знанието на лицата акт, който ги засяга негативно.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуведомствената комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за

предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.*** от Приложение № 2, т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат по неблагоприятен начин правата и законните интереси на жалбоподателя. Ето защо настоящият състав намира, че е налице годин предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи отказ на МКВП към МС формиран по т.***, на приложение №2, към т.5 на Протокол №1/11.02.2013 г. на В.Й.Х.*** е отказано подпомагане, за нанесени щети на собственият й имот, представляващ жилищна сграда наоходяща се в гр.Перник-8, ул.***, №***. Негативният ефект от отказа рефлектира в правната сфера на жалбоподателката, поради което за нея е налице правен интерес от оспорването.

Съобразявайки изложеното по горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

II. По същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал.2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междудомовенната комисия за подпомагане и възстановяване.

С молба вх.№12/Д-1960 от 29.05.2012 г., подадена от В.Й.Х.***, е поискана възстановителна помощ. Искането е придружено от документ за собственост на жилището и декларация, че същото е единствено за жалбоподателката. Приложена е и данъчна оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МКВП следва да се придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

На 02.07.2012 г. е извършен оглед на имота, като е изготвен протокол за действията на експертите. Според констатациите на комисията земетресението не е причинило повреди, застрашаващи живота и здравето на обитателите. При извършването на ремонтните работи не се изисква никаква намеса по конструкцията на сградата. Оценка на щетите е в размер на *** лв.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МКВП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Формиран е отказ по отношение на В.Й.Х.***, за жилището й наоходящо се в гр.Перник-8, ул.***, №***. Това е и административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Отказът по т.*** на приложение №2, към т.5 на протокол №1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Правилата при които се отпуска помощ на засегнатите лица са установени с Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ и Правилника за организацията и дейността на МКВП към МС. Подпомагането включва предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите лица. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни

възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ. При произнасянето си комисията прилага установените правила в раздел IV-„Предоставяне на възстановителна помощ” на ПОД на МКВП.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината.

С оглед обема на постъпилите заявления административния орган е изброил лицата, на които е отказано подпомагане в списък, който е неразделна част от Протокол №1/11.02.2013 г., приложение №2, към т.5. По отношение на всяко от изброените лица е постановен отказ, който на самостоятелно основание подлежи на съдебен контрол и по отношение на него следва да бъдат изпълнени изискванията както на АПК относно формата и съдържанието на административните актове, така и на специалните нормативни актове изброени по горе.

Името на жалбоподателката в производството и адреса на който се намира жилището е под №*** в списъка. В конкретния случай, административният орган е разгледал искането на В. Й.Х.***, която е пострадало лице и е постановил отказ. Акта е оформен в табличен вид като списък с посочване на лицето кандидатствало за подпомагане, имота за който се претендира възстановителна помощ и основанията поради което комисията е отказала.

Като причина поради която не е отпусната възстановителна помощ е посочен чл.29, ал.3 от ПОД на МКВП към МС. Това обаче не е достатъчно, за да се прецени индивидуалният административен акт като мотивиран. Съгласно чл.59, ал.2, т.4 от АПК, индивидуалният административен акт трябва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, което ще рече, установените от административния орган факти да бъдат подведени под хипотезата на правна норма, в резултат на което да се приложи диспозицията ѝ. От протокола не става ясен механизма за определяне на лицата които ще бъдат подпомогнати, как е определен той и какви са параметрите въз основа на които е направен конкретния отказ. Тази немотивираност на акта пречатства ефективната защита на засегнатото лице, а така също и неговата проверка за законосъобразност.

Освен общите правила на АПК по отношение на проверявания административен акт следва да са отчетени и специфичните изисквания на ПОД на МКВП, както и правилата за работа приети при разглеждане на заявленията на пострадалите лица. Въпреки, че в пледоарията по същество процесуалният представител на ответника излага аргументи, които са относими към конкретното искане това обстоятелство не може да бъде възприето като мотивиране на постановения отказ така както е посочено в чл.7, ал.1 от ПОД на МКВП.

Посочването на законовия текст, който позволява да бъде отказано предоставянето на възстановителна помощ не е равнозначно на излагане на мотиви от административния орган. За да бъде мотивирано приетото от комисията решение следва да бъдат посочени фактическите основания за всеки конкретен случай, които обосновават извода, че е налице хипотезата на чл.29, ал.3 от ПОД на МКВП. Фактическите основания са юридическите факти от които органът издател на акта черпи упражненото от него право.

В съдебно заседание по делото са представени становище и доклад на секретаря на МКВП, които са част от преписката послужила на органа да се произнесе. Вярно е, че мотивите на административния орган довели до постановяването на едно или друго решение могат да се съдържат и в преписката послужила за издаването му, но дори в този случай те следва да са относими. Да обосновават конкретния административен акт. Излагането на бланкетни мотиви, не е изпълнение на задължението акта да бъде обоснован. След като общите мотиви следва да се тълкуват, за да бъдат отнесени към всеки отделен случай те са неясни и освен това тълкуването зависи от волята на субекта който го извършва. Мотивите на административния акт не подлежат на тълкуване, а категорично и безпротиворечиво следва да налагат извод, че административният орган правилно е приложил закона. Приложенията доклад по т.2 от дневния ред за заседание на МКВП към МС касае размера на бюджета на комисията и предложения за неговото ефективно разходване. Посочени са суми, които МКВП евентуално ще отпусне и в какъв размер, като от общото правило са изключени жилищата обитавани от хора в неравностойно положение.

Мотивите към предложенията за предоставяне на възстановителна помощ за жилища частна собственост подписани от гл.експерт на сектор „Възстановяване и подпомагане ГДПБЗН-МВР, които са също част от приложените писмени доказателства по делото също не могат да се ценят като такива по смисъла на чл.59, ал.2, т.3 от АПК. Становището съдържа дословно цитиране на разпоредбата на чл.29, ал.3 от ПОД на МКВП, както и разясняване какво е съдържанието на понятието текущ ремонт според §5, т.43 от ПЗР на ЗУТ. Дали правната норма е изписана в акта с думи или с нейното цифрово изражение е без значение за мотивирането и обосноваването му, това не дава яснота по въпроса защо и на какво основание точно тази правна норма е относима към молба вх.№12/Д-1960 от 29.05.2012 г. на В.Й.Х.***. Мотивите в акта следва да сочат какви са и фактическите констатации на органа, които налагат приложението на цитираната правна норма. Както бе посочено по горе в съдебно заседание се изложиха мотиви, които касаят конкретното искане,но същите не могат да санират допуснатото нарушение на административния орган като санират констатираната липса на мотиви при издаването на акта или в хода на неговата подготовка.

Спазването на административно производствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга за защита правата и интересите на участниците в административното производство. Разпоредбата на чл.59, ал.2 от АПК регламентира задължителното съдържание на административните актове, когато те са издадени в писмена форма. При липсата на един от посочените реквизити е налице нарушение свързано със изискването на закона относно формата на издадения административен акт. Не всяко нарушение на административно производствените правила е основание за отмяна на акта, а само това което е съществено. Теорията и съдебната практика трайно са установили кога едно нарушение е съществено по смисъла на чл.146, т.3 от АПК и следователно е основание за отмяна на акта. Необходимо е то да е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта или е довело до нарушаване правото на защита на неговия адресат. Когато това нарушението е от категорията на съществените то винаги е основание акта да бъде отменен като незаконосъобразен.

При преценката си относно характера на допуснатото от административния орган нарушение, решаващият състав намира, че същото е съществено, тъй като не са съобразени от комисията относими доказателства свързани с размера на щетите, наличието или липсата на минимално необходимите битови условия за живеене. Не са приети критерии които да определят кои вреди са леки и няма да подлежат на подпомагане и за кои лица ще се приеме, че живеят в неравностойно положение.

При отмяна на административния акт според правилото на чл.173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган - МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер е тя. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Водим от горното, настоящият състав на **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на **В.Й.Х.,***, точка ***** от Приложение № 2, т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г., на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне съгласно мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:П/